

DEBRECZENI HIRLAP

Elfizetési árak: Egész évre 10 fr., félévre 5 fr., negyedévre 3 fr. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő

Ifj. Gily Ede.

Kiadó s iaptalajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetnek a legmértékeltőbb árszámítás mellett vetemnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Millenáris kitüntetések.

Debreczen, június 11.

Az igazi, hamisítatlan demokrácia eszméjével nem fér össze a rendjelekkel való kitüntetés eszméje.

A valóban demokrata társadalomban a legértékesebb, legbecesebb érdemkeresztet a polgártársak elismerése, a közjóért tett szolgálatok fejében az embertársak által adott koszoru képezi.

A lelkiismeretesen teljesített kötelesség, az önzéstelen munkásság a kitüntetés e nemét elébb-utóbb mindig meghozza az érdemek részére és ezeknek ez minden körülmények közt legszebb jutalmát képezi.

Csak hogy a demokrácia ilyen felfogásától és az ige ily módon való testté válásától még igen messze jár a civilizált emberiség.

A demokrácia legklassikusabb hazájában, Franciaországban, a hol emez eszmék már egy századdal ezelőtt vonultak be diadalmasan, az emberek még ott is nagy fogakonyasággal bírnak a rendjelekkel való dekoráció iránt és noha ott a czimezések tekintetében már demokratikusabb felfogás uralkodik, mint Európa más országaiban, mégis az utolsó évek krónikái is mily leleplezéseket jegyeztek fel az érdemek mindenáron leendő megszerzése körül tapasztalt üzelmekről.

A művelt népek emez általános felfogásával számolni kell a legszélsőbb demokráciának is, és legfeljebb azt kell óhaj-

tania, hogy ha már rendjelek adományozása, czimek osztogatása divatban van, akkor legalább olyanok részesüljenek e kitüntetésekben, a kik erre valóban érdemek és a kitüntetések körül oly eljárás követessék, a mely az egyenlőség elvének megfelel.

A millenáris öröklékezetű, történelmi fontosságú ünnepek epilógjaként közli a hivatalos lap azoknak névsorát, a kik felé a királyi kegy fordult, a kiknek hasznos köztevékenységét a trónon is méltányolják és e méltányolásnak külsőleg is kifejezést adnak rendjelek és czimek adományozása által.

Megelégedéssel olvashatjuk végig a névsort és őszintén szívből üdvözölhetjük azokat a tényezőket, a kik a névsor ily összeállításába befolytak.

A magyar társadalom minden rétege minden osztálya képviselve van e listában oly férfiak által, a kik rászolgálták a köz-elismerésre, a kiket méltán ér tehát a fejedelmi kegy megnyilatkozása.

E szerencsés kézzel össze válogatott névsort mi folyományaként látjuk azon eszmeáramlatnak, mely az egyházpolitikai reformokkal indult meg, megtestesítve látjuk benne azt az eszmét, hogy e nemzet osztály és rang, nemzetiség és felekezeti különbség nélkül egy egész elválaszthatatlan testet képez, egyszóval a listában az egyenlőség elvének legszebb legharmonikusabb diadalát látjuk.

Főpapok, tanítók, tanárok, tudósok, iparosok, kereskedők, hivatalnokok, mezőgazdák és más hivatásuak, katolikusok, reformátusok, zsidók stb. mind egymás mellett kapják meg a királyi elismerés külső jeleit a közéletben szerzett érdemeikért és ki tagadná, hogy ez is a demokrácia eszméjének diadala, hogy ez is a szabadság győzelmének egyik jele.

Hogy a kitüntetettek között mindeniknek igazán szerzett érdemeit méltányolja a legmagasabb királyi kegy, az is a demokrácia diadala, mert nincs a kitüntetettek között egy sem, akinek ugyanezt az elismerést polgártársai is meg ne adták volna.

Lelkes örömmel üdvözöljük ezért a kitüntetetteket s üdvözöljük azokat is, akiket a névsor szerencsés koncepcziójáért méltán megillet a közismerés.

A királyi kegy nyilvánulása hason buzditólag azokra, akik arra érdemesnek bizonyultak s akiknek a millenáris kitüntetésekben részük volt!

Politikai hírek.

A kvóta.

A magyar kvóta-bizottság e hó 15 én délután fél 6 órakor a képviselőházban szokott helyiségében ülést tart, melynek tárgya az osztrák kvóta-bizottság renuncziuma.

A képviselőház munkarendje.

A kormány — mint értesülünk — kívánatosnak tartja, hogy a képviselőház még a

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA.

A scoglio ura.

(Dalmát rejz.) Schiff Th.-tól.

A padrone nk, Dedics Zuanin, háromszögű vitorláját nekifordította az erősödő keleti szélnek s egyet rántott a kormánylapáton. Az lett a következtése, hogy bárkánk féloldalra billent, mindket nő felsikoltott, én pedig az ép ajkamhoz emelt pohárból nyakamba öntöttem a bort.

— Nem kell félni! csitított a padrone; elfordultam a szél alól. Legjobb a bárkának csak így „kmezza nave“ haladni, kivált mikor vihar kergeti az embert. Minél előbb érünk a scoglio Stipanskora, annál jobb. Már ott kell lennünk, a mint látszik. Tudtam előre, hogy ez lesz belőle, de hát asszonyoknak nem lehet beszélni. Hiszen tudja az ur is! Nincs igazam?

Ha csakugyan a sziklaszigeten kell hálalnunk, annak egyedül a néhai jó De Foe ur az oka, miért írta meg a Robinson Crusoe-t. A bárkában ülő nők, — egy jó barátom felesége, meg az enyém — mikor Spalatóba érkeztek valahogyan eszükbe jutván Robinson sziklaszigete, nem nyughattak, míg kirándulás, nem rendeztünk a közel szigetek egyikére. Mi az ugynevezett Stipansko scogliot választottuk.

Scoglio annyi, mint sziklasziget. A dalmát tengerpart mentén számtalan ilyen kopár kőpup mered ki az Adriából. Mindannyija vi-

harvert, nappéntől izzó, növénynyel gyéren benőtt, szakadékos, magányos lakatlan vad hely. Nyaranta, mikor a nagyobb szigetek s a szárazföld talaját kipörkölt a rekkenő forráság, nem egy lesinai, lissai vagy zironai paraszt bárkára rakja néhány darab marháját s átvitorláz egy ilyen scogliora, vityillót rak magának s tél beköszöntéig ott marad.

Havonkint egyszer hazacsónakázik, ott eladja a maga készitette kecske- és birkasajtját, vesz helyette ételmet és egyéb szükségességet holmit Aztán ismét hetekig kint tanyáz a scoglion.

Spalatoból jöttünk Dedics Zuanin apó bárkáján, a „Le sorelle allegre“-n.

— Itt kötünk ki, padrone? kérdém, a mint elértük a scogliot, melynek szirtfala meredeken, közvetlen előttünk szakaut a habtarajos hullámokba.

— Itt nem lehet. Nincs horgonyfenek, meg védve sem volnánk. A milyen égháboru jön, darabokra törné a bárkamat. At kell körülnünk a másik oldalra. Visszamenetről már szó sincs.

Kanyarított a kormányon s nagy ivben futottunk át a sziget nyugati végéhez. Tíz perc múlva holt vízben voltunk, sekély kis öbölben, melynek tükrebből szikladarabok ütöttek ki. Zuanin az egyik szirt köré kötelet vetett, a bárka megállt, vitorlája ernyedten csapdosta az árboczfát.

Bárkánk fenékgerendája már a fővényt surolta de a száraz part volt még vagy harminez lépésre tőlünk. Mit volt tennünk, lábbelinket ledobva, a nadrágot magasra túrva s

nejeinket szépen atnyalábolva, ki kellett terhünkkel lábálni a szárazig.

Csak menjünk egyenesen, utasított a padrone, míg Joso „háza“ elé nem érünk, ő addig az elemőziát rakja ki, vitorlát, terítőket, mi egyebet; nagyon kell az majd éjelre.

Darabig tartott a ferasztó ut, balról hatalmas sziklafal emelkedett a magaslatba, majd egy lezuhant kolonczóriás zárta el utunkat s alig hogy megkerültük, egy emberi alak termett előttünk, mintha a sziklából ugrott volna elő, — a Stipansko-sziget ura!

Lábain durva boeskor, kékes darócnadrágit piros pamutöv szoritotta derekához, fehér ing és szalmakalap rajta, ebből állt öltözéke. Vihartól barnult arcából két szürke, éles, mereven néző szem tekintett valami dacos egykedvűséggel reánk. Baljában hosszúcsövű puskát lógatott. Mögötte a sziklában mély, barlangalaku szakadék tünt elénk, a nyílás tetejét faágak s néhány evezőlapát főték, melyre vastag réteg rözse volt rakva, ezt ismét nehéz kövek nyomták össze, ajtót nem láttunk a lakáson. Ez volt az ur rezidenciája. Maga pedig a hosszú puskás ur Grancies Joso vala, a Stipansko scoglio gubernátora.

Mindig ily egyedül volt ez ember?

Nem.

Később megtudták, ki volt a társa; azt is, miért él most egymaga.

Nem ő, haem a csibukja volt mindennek az oka.

Esteledett s a vihar sustorogva sepert végig a vízen, hullámait vad morajjal csapkodva a sziklához.

Velünk hozott vacsoránkat elköltöttük,

nyári szünetek előtt a büntető perrendtartásról szóló törvényjavaslatot is letárgyalja. Abban az esetben, ha a Ház a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalásával még a hét folyamán elkészül, a kormány részéről valószínűleg indítvány fog tétetni, hogy a büntető perrendtartásról szóló törvényjavaslatot már a jövő hét napirendjére tűzzék ki. A politikai körök pártkülönbség nélkül nagy vívmánynak tekintenek a javaslat törvényerőre való emelését, amely a büntető pert az egész országban egységessé teszi és az eljárást a legliberálisabb alapokra fekteti. A törvényjavaslat általános vitája legfeljebb egy hetet venne igénybe s további két hét alatt a részletes tárgyalás is el volna végezhető. Ha a képviselőház munkaképessége még nem merült ki egészen, úgy mindenesetre óhajtható volna a nagy, szerves reformnak mielőbb leendő törvényerőre emelése.

A boszniai csapatok szaporítása.

Bécsi telegramm szerint a hadsereg rendeleti lapja ezt a jelentést közli: Ő felsége megengedte négy további bosnyák-hercegovinai gyalogszázadnak és négy zászlóalj törzsnének fölállítását 1896. őszén.

Külföld.

Leuger megőrült.

Az antisemiták tegnap megint gyűlést tartottak Magyarországon és az ezredév gyalázására. A gyűlésre hatvan üdvözlő távirat érkezett a párisi, magyarországi és romániai románoktól. A szónokok ezek voltak. Egy antisemita újságíró. P a t t a i képviselő, S c h e i c h e r piébános, egy B r é d a nevű oláh. Utánok L u e g e r beszélt a magyarországi nemzetiségek elnyomásáról. Magyarországon — így szól azután — sárba tiporják a fekete-

sárga zászlót, de majd gondoskodunk róla, hogy jövőben ilyen vakmerőség ne történjék. Beszélt arról is, hogy Magyarország ellen folytatott harcra milyen következményei lehetnek Ausztriára nézve. Ő folytatni fogja ezt a harcot utolsó lehelletéig. Bécsset kiszabadtottuk — ugymond — a zsidó liberálisok karmaiból; majd Budapestet is kiszabadtottuk a zsidó-magyarok karmaiból és helyre állítjuk a fekete-sárga zászló becsületét, mely a magyar lobogók helyében fog lengeni Budapest házain. Akkor azután Bécs újra fővárosa lesz a monarchiának.

Ez a beszéd azt bizonyítja, hogy a bécsi paprikajancsi már teljesen megérett a tébolydára!

Szerbia komoly válság előtt.

Szerbia nagyon komoly válság előtt áll. S á n d o r király ismételten visszatartotta a N o v á k o v i e s k a b i n e t lemondását, bár a mint ígérte, hogy a budget megszavazása és a pénzügyek rendezése után, ha az új alkotmányrevízió bizottság összehívása sikertelen maradna, elfogadja lemondását. Egy koalíciós kabinetben résztvenni, miután minden törekvésük most oda irányul, hogy különféle machinációkkal lehetlenné tegyék úgy a mostani, mint egy esetleges koalíciós kabinet kormányzását. Ny körülmények között a liberálisok is visszavonulnak, s a haladópartot, valamint a kétségbeesett királyt, bizonytalan sorsukra hagyják. Feltűnő N a t á l i a visszavonulása, holott az ő belgrádi megjelenésétől remélték a viszonyok konszolidálását, s most ime, az ő befolyása. politikai ügyessége is kudarcot vall. Komoly aggodalmak vannak, hogy a radikálisok újabb aknamunkán dolgoznak, a mely S á n d o r király immár tehetetlen kormányzása ellen irányul. Ugy Sándor király, mint Natália ismételten kérték Novákovicot, hogy

ebben a válságos helyzetben maradjon egyelőre a kormányon, míg nem a megoldásra valami módot nem találnak. Novákovic, dacára annak, hogy Sándor király és Natália feszült viszonyban vannak Milánnal, hozzá fordult tanácsért, mert a következmények, melyek esetleg a koronát sujtánák, őt is sujtánák, őt is érintik, s ily körülmények között nem szabad tétlenül néznie fia esetleges bukását.

Antiszemita tüntetés Lembergben.

Az ugynevezett posta-zenekar tegnapi sétahangversenyén a ruthén antiszemita nagy botrányt rendeztek. A botrány abból keletkezett, hogy a zenekar nem akarta a L u e g e r indulót játszani. A rendőrség közbelépett és többeket letartóztatott.

A delegációk.

Budapest, június 10.

I.

Az osztrák delegáció költségvetési albizottsága ma gróf V e t t e r elnöklete alatt a hadügyi budgetet tárgyalta. Előadó báró W a l t e r k i r c h e n volt.

Elsőnek gróf K o t t u l i n s k y delegátus szólalt felelt, aki a legénység élelmezésének javítását és az idősebb altisztek illetményeinek emelését sürgette.

K r i e g h a m m e r közös hadügyminiszter azt feleli, hogy mind a két kérdés megoldása sok nehézségbe ütközik, de azért tárgyalás alatt van mindkettő.

Dr. K r a m a r delegátus arra utal, hogy a szükségletek ismét csak szaporodtak. Mikor lesz már ennek vége?

A hadügyi kormányzat legalább elmondhatná, hogy mi minden hiányzik a hadsereg tökéletes szervezetéhez. B a u e r hadügyminiszter egyszer legalább véletlenül kiejtett egy numerust és azóta óvatosabbak is vagyunk, de azért minden esztendő meghozza a szaporulatot. Pedig mennyi kulturális alkotásról veszi el a szükséges pénzt a hadügyi budget 100 milliója.

bent a barlangban a terítőkből, vitorlából fekvőhelyet készítettünk a nőknek, kik fáradtan az éles, vízi levegőtől, csakhamar elszunnyadtak. Mi férfiak a kunyhó kiugró eresze alatt, kőrökből rakott tűz körül üldögéltünk. Kitűnő solti borunk volt, remek csempészett dohányunk. Vacsora után így ellátva, hamarosan belemegedtünk a társalgásba.

Grancsics Joso kezdetben szófukar, zárkózott volt, de később a beszédétől nagyon is elszokott nyelvét megoldotta a tüzes solti nedű s elmondta miként jutott ily magányos árvaságra s milyen másképp élt azelőtt nemrégén.

Legelsőbb, az igaz, szintén egész egyedül volt.

Tizenötödik évét alig töltötte be, mikor apja tavaszkor átküldte nyájával a scogliora, hol késő őszig tanyázott. A barlangot azelőtt negyven esztendővel kezdte kivésni, a széles ereszt is ő készítette, a vízfelfogó csatornát hasonlóképen s ez utóbbira fordított legjobb gondot; a többi csak neki kellett, az ivóvíz barmainak is.

Körübelül harmincz esztendeje, — már ő biztosan nem tudja, — megnősült. Milnából Brazza szigetéről való nagyon szegény parasztleány volt a Lucze (Luczia.) Ugy történt a dolog, hogy a Joso apja egy időben megmentette a Lucze apjának életét, mikor ennek bárkája a „dei Castelli“ tengerszorosban felborult s már-már odaveszett. Akkor határozta el, hogy gyermekeiket összeházasítja. — Ugy is lett. Lucze nagyon szép leány volt, akárhány milnai legény feleségül vette vette volna, köztük valami Lovrics Andre is járt utána. De mivel az öregek úgy egyeztek, hát elment Josohoz.

Pedig elég rosszul tette, mert egyiküknek sem volt semmije. Joso ugyan meg volt elégedve, tetszett neki Lucze szépsége, magával vihette a Stipankora, elvégeztethette vele a

gorombább munkát. Mert mi másért tart az ember feleséget?

Ettől fogva aztán felváltva vitték a készsajtokat Soltába. Mert nincs a dalmát parton asszony, ki szükség esetén ne tudna banni vitorlakötéssel, kormánylapattal.

Egy ily alkalommal Joso volt a sor, nem Soltába, sokkal messzebb, Spalatóba kellett mennie. Tanunak idézte a törvényszék egy kézzurás dolgában, melyet télvíz idejében egy solti matróz az ő szemelattára plántált egy morlák parasztba.

Spalatóban egyre tartóztaták. „Majd holnap,“ — hagyta meg neki a bíró. Aztán megint csak: „majd holnap“ Meg aztán Spalatóban megpillantotta Lovrics Andre is, a ki egykor annyit járt a Lucze után! De csak első nap látta többször sem.

Végre mehetett haza. Lucznak vett egy pár fényes érc csattot a pruszlikjára, meg egy üveg maraschino-palinkát. Azzal beült csónakjéka s jókedvvel hajtatott Stipansko felé.

Kedvező szél járt s öt óra alatt otthon lehetett Lucejánál. De váratlanul olyan idő kerekedett, mint ma. A zivatar Solta és Brazza közt szakadt nyakába s hálát adhatott ezt istennek hogy ép bőrrel Soltán kiköthetett. Másnap reggel folytatta útját; éhes volt és fáradt, mert nem maradt egyebe falatnyi hideg polentánál, meg a marschinós palacknál. A mint így közeledik a Stipansko scoglióhoz ki hajthat el bárkájával alig kétszáz öl távolságra nyira mellette? Nem Lovrics Andre az, a ki annyit járt a Lucze után? S nem egyenesen a Stipanskóról jön?

Joso nem lőtt rá, annyira nem vitt volna a fegyvere. Egyenesen hazament s megkérdezte az asszonyt, nem járt-e itt Andre.

Luce előbb pipacspiros lett, aztán kréta fehér. De azért Joso nem bántotta, hozzá se nyult. Attól tartott, hogy megléne azonnal, pedig neki asszony kellett. Csak kizavarta a

kunyhóból s e naptól kint kelle hálnia a szabadban mint a baromnak, akármilyen idő járt is. Nem kímélte többé, teherhordó állatnak használta. Tehette, a felesége volt, vagy mi!

Hanem egyszer, késő ősszel, október tájára, iszonyatos fürgeteg dühöngött; föl kavarta mélyéig a tengert s harsogva böge veite hullámaint a szigethez.

Közben beesteledett, a barmok hidegtől és esőtől reszkette lapultak a sziklafalak alá! Köztük Luce is. Joso bent ült kunyhójában a tűz előtt s maga elé bámult. Egyszer csak eszébe jut, hogy fönt a sziklaorom tetején, hol a köszál szédítő meredélyben szakad le a vízi, ott fönt felejtette csibukját. A nélkül nem gyújthatott rá. Kikiáltott hát a koromsötét éjbe, ordító szélviharba, zuhogó záporba. Luce hitta.

Az asszony bejött hidegtől reszkette esőtől csatakosan, de engedelmesen, mint mindig. Megzárncsolta neki, hogy az oromról, melyet jól ismer, hozza le a csibukját.

Szófogadó volt Luce, meg kell adni, de mikor a parancsot meghallotta, sápadt lett, mint a halott! mielőtt elment, keresztet vetett magára.

Nem jött többé vissza, még a csibuk is elveszett. — Ugy látszik, megtalálta s azzal együtt bukott a tengerbe. — E miatt aztan Joso tíz napig nem dohányozhatott, míg ismét sajtot vive Soltába, ott új csibukot nem vett.

Azóta egyedül él a Stipansko scoglión; korlátlan ur és parancsoló a sziget összes elevenjei és holtjai fölött.

A rőzsetűz kialudt s a szaggatott szélvész hajszolta fellegek közül a hold rávetette sápadt világát a kunyhó ereszére és Stipansko urának viharbarnított, kemény arczára.

Ford: dr. S—y S.

Sajno szuggeszczi a hadsereg kedni. De a szükség má ne teg lampolgár törvénye lönösen az amely a minden a Luceit. nak a büntereket, ha niszter, de büntető el reformált, nálunk is domásunk mi is, mer szág után szolgálatta metorszag

A sz gálat mell tyéves ő eitörlése r tendő — azonkívül kit azért kációja a

Kran szól és ki még egyr tóságok. A tehát nép A hadvez világnak n ben csak sek gond akarnak r a katonai fogás ez! Hog azt ő nem az, hogy rettenetes csak a s nyelvén.

Idejt legfölebe helyen ka és ez talá volna. De szíjei ne csufjára l miniszter nagyhasz nyit áldo és illendő pektálni, jak a ha

A m sága déli elnöklése szeről je pénzügyr számszék osztályfö vari taná tanácsos, S z e r b a közös költségve vétel nél előadó a évi előir a közös mi czélb ltása.

P l o beható az előir Erre az ium ke előterjes megszav

Sajnos, ez ellen hiába beszélünk: auto-szugeszcziója az egész monarchiának az, hogy a hadseregnek mindig nagyobbra kell növekedni. De ha már megmarad a katonaság, ez a szükséges rossz, akkor legalább külön állam-má ne tegyék a hadsereget. A katonai állampolgárnak marad, akinek az állam alap-törvényeinek oltalmában kell részesülni. Különösen azonban a katonai büntető eljárás az, amely a katonának állampolgári helyzetét, minden alkotmányos elv tagadásával, veszteti. A katonai bíróságok semmit se tudnak a büntetőjog modern haladásáról. Fegyvereket, ha régiek és elavultak, eldob a miniszter, de a legelavultabb dolgot, a katonai büntető eljárást, amelyet még Németország is reformált, megtartja. Hogy mikor történik ez nálunk is majd így, arról nincsen semmi tudomásunk; lehet, hogy megpróbáljuk majd mi is, mert hiszen mi mindenben Németország után indulunk. Reméljük, hogy a két éves szolgálattal is így leszünk majd, mert az Németországban igen jól bevált.

A szónok ezután a két éves katonai szolgálat mellett érvel és ezzel kapcsolatos az önkéntesek második szolgálati évének eltörlése mellett is beszél. Ez a második esztendő — ugymond — ugyanis haszontalan és azonkívül valóságos büncselekmény, ha velük azért sújtunk, mert nincs meg a kvalifikációja ahhoz, hogy tisztá legyen.

Kramer azután a nemzetiségi dolgokról szól és kifogásolja, hogy a cseh községekkel még egyre németül leveleznek a katonai hatóságok. A hadsereg pedig a népből kerül ki, tehát népszerű intézménynek kell is válnia. A hadvezetőség azonban még mindig külön világnak nézi a katonaságot, olyannak, amelyben csak kommandó van és rapport, de érzesek gondok és kívánságok nincsenek. Így akarnak mintahadsereget teremteni, amely csak a katonai hazafiságot ismerje. Mily rossz fel-fogás ez!

Hogy a vezénylet nyelve csak egy lehet, azt ő nem tagadja; de ebből nem következik az, hogy a tisztek a legénység nyelvét csak rettenetesen törni tudják és hogy korrektül csak a szitkozódást tanulják meg az ezred nyelvén.

Idejük pedig nyelvtanulásra volna elég, legföllebek csak ritkábban látnánk nyilvános helyen katonatiszteket, ha nyelvet tanulnának és ez talán csak nem nagy szerencsétlenség volna. De követeljük is, hogy a cseh ezredek tisztjei ne úgy beszéljenek csehül, hogy az csufjára legyen a cseh nemzetiségnek. Ha a miniszter ebben az irányban intézkedik akkor nagyhasznára lesz a katonai szellemnek. Annyit áldozunk a hadseregnek, hogy igazságos és illendő dolog volna a csehek jogait is respektálni, amidőn ők ezzel abszolúte nem akarják a hadsereg egységét megbontani.

II.

A magyar delegáció pénzügyi albizottsága déli 12 órakor báró H a r k á n y i Frigyes elnöklése mellett ülést tartott. A kormány részéről jelen voltak: K á l l a y Béni közös pénzügyminiszter, P l e n e r Ernő közös főszámszéki elnök, S z e n t g y ö r g y i Gyula osztályfőnök, gróf P o n g r á c z Frigyes udvari tanácsos, báró T a l l i á n Dénes osztálytanácsos, K o s t y á l Zsigmond udvari titkár, S z e r b György előadó részletesen ismertette a közös pénzügyminisztériumnak 1897-ik évi költségvetését, a melyet az albizottság észrevételei nélkül elfogadott. Ezután S z e r b György előadó a közös legfőbb számszéknek 1897-ik évi előirányzatát ismertette és kérdést intézett a közös főszámszéki elnökhöz az iránt, hogy mi célból történik egy új osztálynak felállítás.

P l e n e r Ernő közös főszámszéki elnök beható felvilágosításai után az albizottság az előirányzatot változatlanul megszavazta. Erre az albizottság a közös pénzügyminisztérium kezelése alatt álló négy alapra vonatkozó előterjesztéseket vette tudomásul. Valamint megszavazta a határvám-jövedéki többletet

50,573.130 forinttal, minthogy az albizottság által bekívánt kimutatások szerint a folyó év első három havában 12,114.406 forint vámbevétel folyt be. Ezután az albizottság a közös pénzügyminisztériumnak két előterjesztését tárgyalta, amelyek 1875. és 1896. évi póthitekre vonatkoznak és azokat észrevétel nélkül elfogadta. Az előadó által szerkesztett jelentések nyomban hitelesítettén az ülés véget ért.

A képviselőház ülése.

Budapest június 10.

A ház néhány napi szünete, melybe a nemzeti ünnepek egész sora illeszkedett, ma véget ért és megkezdtek a kuriai biráskodásról szóló javaslat részletes tárgyalását.

A 3. § nál, a melyekben a választást megsemmisítő okok vannak felsorolva, élénk vitát keltett az egyházi izgatásokra vonatkozó 9-ik pont. V a j a y, U g r o n, H o r á n s z k y P o l ó n y i T h a l y és H o r v á t h Gyula a szakasz világosabb szövegzését kérték míg V e r e s József és O l a y Lajos helyeselték a szakaszt.

Erdély Sándor igazságügyminiszter élénk helyeslés közepette jelentette ki, hogy a vitás pont absolute egyetlen vallás ellen sem irányul, mert azt csak objektív okok hozták a javaslatba. Precízebb kifejezés is felesleges, mert itt istentisztelet és egyházi ügyek intézését senki sem fogja összetéveszteni. Ellenben a vallással való izgatást elvégre is ki kell küszöbölünk, éppen a választási szabadság érdekében. Éppen azért a pontot elfogadásra ajánlja.

T i s z a Kálmán U g r o n Gábornak arra a megjegyzésére reflektált, hogy ő ref. papok fizetésminimumának fölemelésére vonatkozó indítványával korteskedett. A leghatározottabban visszautasítja ezt a vádat, mert abban a testületben, a hol ezt indítványozta, ezzel az indítvánnyal szigorú köteleességet teljesített, épp úgy, a minthogy köteleessége minden felekezetnek papjai számára a lehető legjobb anyagi helyzetet biztosítani, persze a nélkül, hogy a korteskedés gyanujába joggal keverhetők volnának. Nem is szólva arról, hogy az ő indítványa a vonatkozó 48-ik törvény érvényesítésére való törekvés.

Az élénk helyesléssel fogadott személyes felszólalás után még U g r o n Gábor szólott s aztán a ház többsége változatlanul megszavazta a szakasz 9-ik pontját.

A 3. §, 10-ik pontját S z a l a y Károly H e r m a n Ottó, U g r o n Gábor, M e n z i k I s s e k u t z Győző és K o s s u t h Ferencz megszavazzák változatlanul. Erdély miniszter felszólalása után ezt a pontot is változatlanul megszavazták. A 11. pontnál M a k f a l v a y Géza adott be módosítást, de E r d é l y miniszter és M o h a y Sándor előadó felszólalása után ezt is elvetették. Ugyanez a sorsa volt M ü l e k indítványának a 12-ik és P o l ó n y i indítványának a tizenötödik pontnál.

Erdély Sándor igazságügyminiszter erősen visszautasította a vádat, mintha a kormány eleve állást foglalt volna a módosítások ellen. Adjanak be jó módosítást és azt készséggel elfogadja.

A jobbfél helyeselte e kijelentéseket s aztán B á n f f y Dezső b. miniszterelnök indítványára elhatározták, hogy holnap a delegáció egyik albizottságának ülése miatt szüneteljen a ház s tárgyalását p é n t e k e n folytassa.

Egyről-másról.
Szerelmem.

Kedves Margit!

A csigaposta meghozta boldogságod hírért. Olyan különös érzett fogott el, midőn régen látott irásodat olvastam. Mintha bele látam volna beszédes két éjféli szemembe! Mintha hallani véltem volna ajakadnak édes zenéjét! Igen! Te boldog vagy!

Izléses, mondhatni divatos az a karton-papír, melyen Hindy Andor ural történet eljegyzésed tudattad. Két névjegy, összekötve az állandóságot jelentő kék szalaggal, ez a hivatalos tudósítás, hogy az immár jeilemed égi csarnokának oltárán — új áldozat lángja gyult ki. Helyes!

Hiszen az élet tavaszát éled. Körülted annyi sok virág virít, tele vágygyal, tele reménnyel. S te gondtalanul, csapongó vidám jó kedvvel számlalod az időnek perceit zavartalan.

Csak számláld!

A fiatal lélek boldogság után vágyik. S a nő keresi ezt. Egyik leány csak azt kívánja hogy — asszony legyen. Ez a faja a nőknek, a kislélekűek osztálya. Nincs nagyobb vágya, mint behálózni egy férfit s megfogva őt a csábítás fegyverével, oda adni magát. Ezen hölgyek semmi magas ambíció, semmi nagyobb eszme által nem vezéreltetnek. Elfelejtik őket hamar s gyakran csak a házasság vérfagyasztó alakjaiként tűnnek elő, hogy keserű könnyező legyen az érdekeltek szemében.

Egy másik leány szépséges Margitot! már számító. Neki kényelem kell. Zongora, lóverseny, hangverseny és a többi fényűzési czikk, mi őt lelkesíti. Hogy a házasság idealizmus az ilyen nőben arról azért csak a jó mama tehet, ki elég oktan volt leányát a kényelemre, az ördög eme rossz párnájára szoktatni.

A harmadik leány már szerelemből megy férjhez. Lelke igazán vonzódik ahhoz a férfiuhoz, ki neki hitvese lesz. S a szerelmem vak. Szépnek, nagyinak látja azt, ki csak rut és törpe. Ah! édes Margit! sok leány előtt a test szépsége vonzóbb, mint a lélek nagysága! És ezért van annyi kiábrándulás, azért annyi panasz.

Te édes szépem! Azt hiszem jól választottál. Látod, mikor nálatok a jó Ilonka néni mellett elbeszélgettünk sokszor jövőd felől s te annyiszor elpirulva mondtad azt, hogy nem fogsz férjhez menni, hát akkor én lopva tekintgetve lelked éjféli színü tükrébe, láttam azt a meg megjelent vágyat szemedben, hogy elmondhasd, a mi a legszebb a mi a legboldogabb: férjem!

S látod! ez a vágyad is teljesült!

Völegényed a munka embere. Komoly, reális. Megpróbáltatás volt egész élete. Oh, ő jól ismeri az életet. Tudja, hogy van nek irigy emberek, Ah, az irigység oly rossz közöttünk, mintha az a szegény ember, kinek szerencséje támadt, ki meg tudja keresni a mindennapi kenyeret, oka lenne annak, hogy némely ember nem boldogul!

Ah! Sok a rossz ember! Az élet olyan mint a vásár. Minden helyen divatcikkiket kínálnak. Csak hogy az életben becsületre történik a vásár. Ott a vásárbán teméntelen alku folyik egy-egy tárgy fölött: az életben alkuba bocsátják a jót a szépet. Hazafiság, erkölcs, női becsület, mint a r u b a m e n n e k. — S mikor egy-egy eltiport boldogság, egy eltemetett élet sötét romjai felett kesergőket látnak, eszünkbe jut Diogenes, ki lámpával ke-reste az igaz embert.

A te völegényed édes jó unoka nővér! ismeri ezt az életet. Az ő férfias keble ellen tud állani a kísértés ördögeinek. Szilárdan, büszkén áll ő meg. Oh! ne félj hát utánna menni! Hisz ha megriad szived, megsebzett lelked vigasztalásért eped: az ő munkában elfáradt két karja fogja a boldogságot nyújtani neked.

Oh ne félj hát! bizd élted horgonyát arra a férfura, ki neked mindened lesz!

De te szereted őt. Így irod nekem. Én nem kétkezem benne. Elhiszem, hogy az ő lelkének szép tulajdonságai hódíták meg szivedet. Kívánatos, hogy így legyen. Mert a szerelmem delejes álom, Aláveti magát a sze-

relmes szerelme tárgyának akarata alá. A lélek itt már megszűnik gondolkozni, tenni. A hideg józanság elveszté hatalmát. A szív, az érzés, ez a határozó, ez a döntő hatalom a szerelemben.

Te is álmodsz szépet! Hát álmodj! De megis kérd meg vőlegényedet, hogy legyen olyan hozzád, hogy hibáját is láthasd, Ne lásd őt hőroznak. Ne lásd őt földfelettinek! Hiszen te is ember vagy. Majd ha a világ és az Isten előtt egyek lesztek, — mennyire doboghatott az a kis nyugtalan szív! — majd meg fogod tudni, a mit a költő oly arany szájjal zeng „a lány álmainak lejár az ideje!”

Egyetértés a családi élet támasza. — Hány boldognak hitt házaspár bukott el az élet bajában, mikor nem volt közöttük az együttérzés tündére? Oh! jusson eszedbe, hogy te vagy a gyenge s ő a te gyámolod! S ekkor, hidd nekem, boldog leszel!

A szerelmes leány lelke Jánus istenség. Egyik arcával a múltba tekint, a másikkal a jövőbe néz. Igaz, a jövő le van fátyolozva. — Nincs halandó, ki azt az irigy fátyolt fellebbenthetné. Te sem lebbentheted fel. De ha elötted a legnagyobb oktató drága anyád élete lesz, hidd nekem, a jövő nem fog feletted zivatart hozni!

Ime! ily boldogító gondolatok azok, miket menyasszonyságod alkalmával hozzád írni óhajtok.

„Elhull virág, eliramlik az élet! ... Nekem már kevés napjaim vannak itt, Messze, messze vágyó tekintetem, mintha meglelne egy biztosabb helyett. A te boldogságod édes Margitom, az lesz az a sugár, mely még számomra itt e földön adva van!

Legyen azért boldogságod örök és zavartalan!

Szerető unokabátyád
Kalmán.

Irodalom.

Felhívás előfizetésre „Ezer év” czimű Felszeghy Dezső — lapunk munkatársa — hazafias költeményi írt. A munka maga egy kis történelem — a fontosabb mozzanatok — költőleg versekbe szedve. A szerző szerkesztőségünket kérte fel, hogy művét a „Mátyás szobor” javára kiadja. Mi az irodalom és jótékony cél irányában kellemes kötelességet hiszünk teljesíthetni, midőn a szoborbizottságnak is készséggel megígért támogatásával, a kiadásra vállalkozunk. Az „Ezer év” czimű könyv, csinos kiállításban, folyó hó 20-án hagyja el a sajtót. Ara a diszkidásban egy korona, a népszerű kiadásnak 30 fillér. Tisztelettel felkérjük az irodalom és jótékony cél barátait, sziveskedjenek hazfias munkában támogatni, ugyszintén kérjük lap-társainkat „Előfizetési felhívás”-unkat kiadni. Megrendelések az „Erdélyi Híradó” szerkesztőségéhez Kolozsvárt, Bel-torda-utca 11 szám küldendők. Az „Erdélyi Híradó” szerkesztősége.

NAPI HIREK.

Debreczen, június 11.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Június 11. —
— Eső. — Hőmérséklet. —

A fürdők szezonja.

A fürdőhelyek nagyban küldözgetik már szerte a vendégekről szóló komünikeket. Innen is, onnan is rendelik a gyomrot, lábat, tüdőt, mely megszabadít a földi gyötrelmekről.

A vasutak szezonjában lassu, de biztos hause áll be s a szabóműhelyekben, kalapos kereskedésekben javában fáradoznak a pipere cikkek összeállításán melyek méltó feltűnést fognak kelteni a gyógykutak előtti eszplánadakon.

A kurszalónokat kitatarozták a télviz pusztításaitól s friss homokot öntöttek a járó porondra, megszerződötték a cigányzenekar-

rokat. Jó lesz-e, az idei szezon, azt még a fürdő igazgatók se tudják. A fürdőkre ugyanis sohase vetett az fényt, milyen volt a tél betegedési százaléka, hanem, hogy ment az üzlet, jól záródtak-e a kötések s vajjon a munka megadta e a maga eredményét.

Ha mindez beüt, a legegészségesebb ember is úgy érzi, hogy meg vannak ronsolva az idegei s huzamosabb üdülésre lesz szüksége.

Mert a pénz terjeszti a legkülönbözőbb bacillusokat.

— **Személyi hir.** Gróf D é g e n f e l d József főispán ma délután családi birtokára utazik, hol egész családja tölti a nyár egy részét.

— **A diszbandérium megisméltése.** Azt a kápréztatosan szép, utánozhatatlan diszmenetet amelyben a hódoló diszfelvonuláson a törvényhatóságok bandériumai vettek részt, valószínűleg még egyszer megláthatjuk majd a fővárosban. A király ugyanis, a kit a páratlan látvány egészen elragadt, a „B. H.” hire szerint abbéli kívánságának adott kifejezést, hogy szeretné, ha a diszbandérium még egyszer felvonulna V i l m o s német császár látogatása alkalmával. A felség ezen kívánsága fölülműlt minden dicséretet, amelylyel a bandérium fényét és képét elhalmozták. Mint az idézett forrás jelenti, a diszbandérium rendezői nagy örömmel nyilatkoztak késznek a felség kívánságának teljesítésére.

— **Közigazgatási ülés.** Hajduvármegye közigazgatási bizottsága e hó 15-én délelőtt 9 órakor a vármegyei székház nagytermében gróf D é g e n f e l d József főispán elnöklése alatt rendes havi ülést tart.

— **A törvényszéki elnök elismerése.** A debreczeni kir. törvényszék elnöke I g y á r t ó Sándor a múlt héten H. Szoboszlón járt, a hol négy napon keresztül a járásbírósg ügykezelését vette vizsgálat alá. — A törvényszéki elnök mindent a legnagyobb rendben talált s a szoboszlói járásbírósgot mint a járásbírósgnak nevezte. A tisztviselő elött meglepéssel nyilatkozott a példás rend, a pontos ügykezelés felett s a járásbírósg vezetőjét, L e n g y e l Imrét külön áttétben értesítette a vizsgálat eredményéről és dicsőreleg emlékezett meg az ő példaadó munkásságáról is.

— **Tanácsülés.** Debreczen város tanácsa ma délelőtt 10 órakor V é r t e s s y István főjegyző, helyettes polgármester elnöklése alatt ülést tartott, amelyen apró folyóügyeket intézett el.

— **Debreczeni huszártiszt a katonai díjlovaglás.** Tegnap délután ment végbe ő felsége, a király előtt a katonai díjlovaglás, mikor is hadsereg és honvédség legjelesebb lovastisztjei 32-en mutatták be ügyességüket az általuk lovagolt állami méneken. A debreczeni tisztikarból J á r m y Elemér 2. honvédszáz ezredből főhadnagy, a kitűnő lovas vett részt a díjlovaglásban.

— **Szép családi ünnep.** Ritka szép családi ünnepet ünnepeltek tegnap M i h á l o v i t s Szüts János pénzügyigazgatósági számvizsgáló és neje N a g y Irma, Szüts Jenő hirlapíróársunk köztiszteletben álló szülői. A házasságuk huszonöt éves jubileumát ünnepelték meg barátaik és tisztelőik körében, akik valósággal elhatmozták őket szerencsekívánataikkal. Este takoma volt az ünneplő családnál, amelyen lelkes felköszöntőkben ünnepelték a jubileus házaspárt. Jelen voltak O r o s z László pénzügyigazgató helyettes,

Steinacker Sándor számtanácsos, P a p p József, N a g y József, Steinacker Aurél, Czempa József csaknem valamennyien családjukkal.

— **Két alapítvány.** A nemrég elhalt B o r o s László volt mátai biztos végrendeletét most bontották fel s kitűnt, hogy az örökhatyó a debreczeni protestáns egyetem céljaira 100 frtot, a debreczeni ev. ref. tanítói árvaház alapjára pedig ötszáz forintot hagyot. A hagyományokat dr. N a g y László a végrendelet végrehajtója tegnap adta át hegymegi K i s s Á r o n ev. ref. püspöknek.

— **Temetés.** A Késes-utcai rablógyilkosság áldozatának B o t Mária holttesteit a törvényszéki boncolás után ma délben szállították vissza a közkörházból a halottas házhoz, ahonnan a temetés történt. A szerencsétlen módon elhunyt asszony temetésén nagy közönség volt jelen s kísért a koporsót az Ispótytemplomba, onnan a temetőbe. A halottas kocsit el volt boritva koszorúkkal. Nyugodjék békében.

— **Óvoda és tankötelesek összeírása.** Ez évre az óvoda és tankötelesek összeírása a héten hétfőtől kezdve fog megkezdődni a város kül- és belterületein. Az összeírásról szóló jelentéseknek július hó 15-ig kell kézzen lenni-e.

— **Végzetes szerencsétlenség.** Tegnap délután sensatiós szerencsétlenség történt a Morgó utcán, mely szerencsétlenségnek ez ideig egy emberélet esett áldozatul, de mint előrelátható egy szegény asszony élete is áldozatul esik. Az esetről a következőket írja tudósítónk: B e k e István 4 éves gyermek, kinek szülei K o l l á t Mihály morgó u. 588. sz. házában laktak, az utcán egy kiszabadult disznót kergetett. Ez időtájt tartott a r n a János nyilutezcai 3064. sz. a lakos lova. A gyermek az országuton a ló lábai alá került s az oly szerencsétlenül rugta meg a 4 éves gyermeket, hogy az az agyán kapott ütés következtében rögtön meghalt. A rendőrség megtette az intézkedést, hogy a gyermeket kiszállítsák a közkörházba, hol a törvényszéki boncolást megejtik rajta. A gyászos hír hallatára B e k é n é, a gyermek anyja eszméletlenül rogyott össze s még ma is eszméletlenül fekszik lakásán. Aligha sikerül az orvosi tudományak megmenteni az örültségtől.

— **A debreczeni zenede vizsgái.** A debreczeni zenede folyó 1895/96-ki tanévet berekesztő közvizsgái e hó 13-án és 14-én tartanak meg. Szombaton, 13-án d. u. 4 órától kezdve vizsgáznak az általános és zongora képezde, vasárnap 14-én d. e. 10 órától kezdve a hegedű, szavlati és ének iskola u. 4 órától fogva pedig a zongora iskola n-és leány növendékei.

— **Az iparkamara az iparos tanoncoknak.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamara minden egyes alkalmával követendő példával jár elől, a mikor arra érdemes ügyet támogatni, segíyezni, vagy valamely kitüntetésre érdemes egyént méltó jutalomban részesíteni kell. Legujabban átiratot intézett az iparos tanonciskolai bizottsághoz, a melyben kéri, hogy a bizottság nevezzen meg (névszerint tizenegyet) jeles előmenetelt tanusító iparostanoncot, a kiket a kereskedelmi és iparkamara a saját költségén fog a kiállítás megeintésére Budapestre felvinni.

— **Felvétel erdőri szakiskolákba.** A földművelési miniszter pályázatot hirdetett a királyhalmi, vadászerdői, lipitújvári és görgeyuszentimrei erdőri szakiskolákban októberben megkezdendő tanfolyamokra való felvételre. A pályázati feltételeket az érdeklődők R o n c s i k Lajos városi első aljegyzőnél tekinthetik meg.

— **Vigyazatlan kocsis.** B. P a p p Mihály h.-dorogi kocsis nem régen olyan sebesen hajtott az utcán, hogy kocsijával az arra

jró özv. I
dig olya
asszony
itelt a k
lanságból
vállottat
itéletbe
kedett.

R e i s
engedet
magyaro

tósága F
állításra
máját. A
átvétele

ipar és
gyűlések
nek a k
volna a
kijelent

kép nem
nes meg

veszi át
bizottsá

pitsa, k
tött 400
bizottsá

tanácsn
bizotts

megn e

Már ig
rosszul
gyan l
senkin

lini Sc
vetkez
varoka
azután
lyezyú

nek s
után r
hagyj
ha s
es es

ablak

minis
kal, n
litand
gálat

zony
szüks
latok
tárz
bizo
sanal
életb

körre
Lets
Lőrli
alias

teges
körh
vala
totta

ipar
Viln
gyez

ip. t
ifjus
ado
teln
dok

inté
ügy
már
hoz
deo

nav
juk
„D
azo
főr
tet

jró özv. R á c z Mihálnynét elütötte még pedig olyan szerencsétlenül, hogy a szegény asszonynak mindkét lábására eltört. Ma itélt a kocsis felett a törvényszék s gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt vádlottat 8 napi fogházra ítélte. Vádlott az ítéletbe megnyugodván, az jogerőre emelkedett.

— **Névmagyarosítás.** A belügyminiszter R e i s m a n Mór debreczeni lakosnak megengedte, hogy vezetéknévét K o v á c s r a magyarosítsa.

— **Vitás festmény.** Debreczen város hatósága P a t a k y László festőművésszel a kiállításra megfestette a debreczeni vásár diorámáját. A kép nem régiben el is készült s annak átvételével a városi tanács dr. Király Ferencz ipar és kereskedelmi kamarai titkár, országgyűlési képviselőt kérte meg. Király Ferencznek a képet pár nap e l ő t t k e l l e t t volna á t v e n n i e, de megtekintvén azt, kijelentette a festőművész előtt, hogy mivel a kép nemcsak nem hű és kifejező, de sőt egyenes meghiusítja a debreczeni vásárt, — nem veszi át. — Erre Pataky festőművész egy bíráló bizottságot kért maga ellen, mely megállapította, hogy tényleg átvehető-e a kép a kikötött 4000 frt árért, vagy pedig nem. A bíráló bizottság a kiállítás igazgatóságának, a városi tanácsnak, a debreczeni — kerületi kiállítási bizottságnak tagjaiból és a festőművész által megnevezett szakértőkből fog állani.

— **Mit csináljunk a rossz szivarokkal?** Már igen sokan törték a fejüket azon, hogy a rosszul készített nem szelelő szivarokon hogyan lehet segíteni, de még eddig a kérdést senkinek sem sikerült megoldani. Most a dublini Somooker's Weekly című ujság a következő eljárást ajánlja: A nem szelelő szivarokat végig kell csepegtetni fekete kávéval, azután egyenként jó vastag író papírra helyezük őket, úgy, hogy egymáshoz ne érjenek s így pár napig száradni hagyjuk. Ezután rakjuk bádogg skatulyákba s fedjük be, hagyjuk így két napig és a harmadik napon, ha szép napsütéses idő van, vegyük elő s egyenként szép óvatosan dobjuk ki az ablakon.

— **Szállítók figyelmébe.** A földmivelésügyi miniszter közzétette tudatja a hatóságokkal, minő eljárás követendő a Romániába szállítandó állatok és állati nyertermények vizsgálatáról kiállítandó községi és állatorvosi bizonyítványok kiállítására körül. Mindenekelőtt szükséges, hogy a tőlünk Romániába vitt állatok, állati nyerterményekre és ragályfógó tárgyakra vonatkozó származási és egészségi bizonylatok hiteles formán fordítással látassanak el. Ezen intézkedés a jövő hó I-én lép életbe.

— **Üzletszerű betegek.** A belügyminiszter közzétette tudatja a hatóságokkal, hogy Letsch Mátyás, Farda Gáspár, Vas András, Lőrincz József, Thlot vagy Tóth Jakab, Braum alias Schwarcz Jakab csavargóknak, kik betegségeket szimulálva országshoz terhelik a kórházakat és illetőségi községeik pénztárát, valamely közkórházba való felvételét megtiltotta.

— **Köszönet és nyilvános nyugtató.** Az iparos tanoncok jutalmazására S c h w a r z Vilmos ur butorgyáros Regina leánya eljegyeztetése alkalmából 15. Stern Győző ur, az ipar tanonciskolai bizottság elnöke 10, a timár ifjúság 8 koronát adományoztak. Midőn az adományokért a felügyelő bizottság és a jutalmazandók nevében hálás köszönetet mondtok, legyen szabad tisztelettel kérnem a pénzügyintézetek, iparos társulatok s általában az iparügy pártolóit hogy hasonló czélra kegyes adományokkal járuljanak s azokat f. hó 16 ig hozzám méltóztatassanak küldeni. D ó c z y Gedeon ipar tanonciskolai igazgató.

— **Köszönetnyilvánítás.** A milleniumi tornaversenyről haza érkezvén nem mulaszthatjuk el, hogy S z i k s z a y Gyula urnak, a „Debreczeni csarda” tulajdonosának azon kitűnő ellátásán, melyben a helybeli áll. főreáliskola növendékeit több ízben részesítette, legmélyebb köszönetünket ezennel ki ne

fejezzük. A főreáliskola tanulóit vezető tanárok.

— Jó családból való szerény igényű fiú „Bártfai-fürdőbe” utitársul kerestetik öreg ur mellé.

Rendőri hírek.

Megcsalt asszony bosszúja.

Debreczen. jun. 11.

Csontos István csapó külvárosi közművest megszálta a függetlenség után való vágyakozás és hogy a függetlenség kiküzdésére erőt és bátorságot nyerjen — a koresmába ment. Abba a koresmába, amelyikben a javakorabeli Hebe mérte a tüzes italokat. — Megrészegült a bortól is, a csaplárosné tüzes tekintetétől is, szóval harczképes állapotba jutott. Mikor hazakerült, megállt a felesége előtt — egy takaros kis menvecske előtt, — jobbról is, balról is arczul ütötte és azt mondta:

— Nem kellesz többet. Mától fogva szabad közműves vagyok, olyan szabad, mint a madár.

Aztán emlékezetnek okából még egy ütést mért rá es ment. Vissza a szeretőjéhez, akivel mind maig együtt él.

A szegény elhagyott menyecske sirt-ritt a durva ember után, mert hát szerette. Ha látta az utcán, utána futott, pedig tudta, hogy nem jó szót, de ütletet kap. De mikor az ő kezétől ez is jól esett neki. Később többször látta férjét szeretője kíséretében. Ezt nem tudta tűrni. Felkereste őket, rimánkodott nekik, fenyegette őket. Eljének együtt, nem bánja, csak az utcán ne jelenjenek meg párosan, mert ezt ki nem bírja. Azok nem hallgattak rá. — Fenyegetve szolt a csábító szszonyhoz!

— Megver téged még az isten, aki már három szentségnek lettél a megbontója. Tudom, hogy az én uram a harmadik, a kit a feleségétől elcsábítottál.

Csontos Istvánné ezentul már nem járt a férje után. Ha találkozott vele, hidegen, idegenül nézett rá, de másokra csábítóan mosolygott, hogy az embernek ennek látára felforrott a vére.

De valahányszor Csontos bajba került, az elhagyott menyecske mindig megemlékezett róla. Pénzzel segítette, ha arra szorult és küldött neki ételt-italt, mikor egy izben ágyban fekvő beteg lett. Csontos sejtette, hogy ki árasztja el a sok jótéteménnyel. Valami lelki fordulást kezdett érezni: visszacsillanása volt az a régi szerelmének.

Mikor aztán többször látta, hogy felesége másokkal kaczerkodik, felébredt benne a féltékenység, amely sokszor legyőzhetetlen düh alakjában nyilvánkozott meg, úgy, hogy utana ment és mikor valamelyik sötét utcában utol érte, a hajánál fogva a földre teperte és úgy ütlegelte.

Az asszony túrta, nem védelmezte magát és másnap tovább folytatta kaczerkodásait. Sőt most már állandó udvarlót keresett.

Ezzel sétált tegnap a séta téren, mikor szembe jött vele a férje és annak szeretője. Az ember merev szemmel nézte a mosolygó párt, aztán felordított, mint egy vadállat és az asszonynak esett. Megfogta a két vállánál, hogy a kis teremtés csakugy roska dozott alatta.

— Mit akarsz tőlem? kérdé hidegen és kísérelőnek szemével int, hogy vesztig maradjon.

— Téged akarlak.
— Semmi közünk egymáshoz.
— Julesa, hát nem szeretsz már?

A két asszony felsikoltott. Az egyik a gyönyörtől, a másik nagy haragjában.

— Hát te István igazán szeretsz még?

— Soha mást nem is szerettem, csak téged.

— Hát ezt az asszonyt!

— Azt — szól a férfi vontatottan — valamikor talán mégis, de most utálom.

Csontos Istvánné felkaczagnt. Ellökte a férjét és odament az elhalványodott riválisához:

— Nekem már nem kell ez az ember, aki hites férjem volt. De vissza csábi-

tottam, hogy te is érzed, milyen az elhagyott asszony sorsa.

? **A virágnak megtiltani nem lehet.** Negyvennégy tavaszt számlált és még a 44 ik is kinyitotta gyengéd szívében a szerelem virágát. Az epedő panaszló Julia addig kacsingatott a Romeoul kiszemlélt 31 éves suhancra, míg erkély nélkül is létrejött az édes légyott. De keserűvé vált az az a szegény öreg Juliának, midőn ifj. Romeoja már nem volt ott, mert észrevette, hogy rajta kívül még más egyebek is nincsenek ott, amelyek a légyott előtt ott voltak. Bepanaszolta a rendőrségnél drága szerelmét és gyöngéd szíve sugalmát követve nem kívánta a szép ifj. megbüntetését csupán eltolonczolását a városból, nehogy a negyvenötödik kikeletnél szívében a szerelem virága újra kinyíljen, miután azt a nóta szerint annak megtiltani nem lehet.

? **A kinek bokor is szállást ad.** Tanzó Mihály csak úgy él az isten jóvoltából, a ki ha felruhazza a mezzők liliumát, őt sem hagyja meghalni. Se lakása, se foglalkozása. Az éjszaka úgy találták meg a kenyérziaczon egyik sátorban, hova álomra hajtotta le mármoros fejét. Miután nem debreczeni illetőségű, hazatolonczolták szülő városába.

? **Jó nekem ott is,** Borbély László helybeli napszámost ott találtak tegnap este a Széchenyi utca végén. Feküdt az utca kövezetén s aludt, mint a bunda. Mikor felkötötte a rendőri őrző s figyelmeztették, hogy meghül ott az utca poronóján, azt felelte nagy álmosan „jó nekem itt is.” Hanem azért bevitték a városházára, a börtönbe, akkor meg azt hajtogatta a kulcsárnak „jó nekem itt is.”

? **Csendzavarók.** A kisujtca folytonosan ostrom állapotban van. A csavargók, kiknek nem kenyerük a munka, egész nap összeverődve bitangolnak ott a pálinkás putikokban és a járdán, nem épen választékos beszédjükkel megbotránkozgatva az arra járókat és ott lakókat. Kurjongatnak, szitkozódznak, egyszóval viselkedésükkel megbotránkozgatnak mindenkit, ki arra igyekszik. A rendőrség helyesen cselekednék, ha megregulázná a kasza és kapa kerülőket és megszüntetné e botrányos állapotokat.

? **Nem akar huszár lenni.** Ritz István, mint a neve is mutatja, nem valami kunági magyar és talán azért nem is szereri a huszár életet. Mamlasz sváb fiu, a ki inkább bujdosásnak adta magát, minthogy pengős, sarkantyus csizmában sétáljon az aszfaltos városi utcákon. Megszökött a sorozás elől és most a következő körözvényt adta ki ellene a pécsváradai főszolgabíró: Ritz István 1874. évben született, püspök-szent-erzsébeti illetőségű, legutóbb Kraass-Szőrénymegye területén lévő Toplecz községben tartózkodott és onnét is m e m e r e t l e n helyre költözött H a d k ö t e l e s és miután a folyó évi főszorozástól, az átvett megidézés daczára törvény ellen távol maradt s azóta jelenlegi tartózkodási helyét nem tudatta, országos körözés elrendeltetik, s az összes társhatóságok megkerestetnek, miszerint nevezett nyomozva, feltalálás esetén alólírott főszolgabíróhoz eltolonczoltatni sziveskedjenek. Személyleírása: 22 éves, rómkath., nős, molnárségű termete zömök, haja fekete szeme fekete bajusza fekete.

Vidék.

— **Tisztújítás H.-Szoboszlón.** H.-Szoboszló városában a jövő hó első hetében ejtik meg a tisztújítást. Az eddigi tisztviselőknak újra megválasztása, egynéhány változásával, az előjelekből s a város-atyák között uralkodó haogulatból ítélve bizonyosra vehető.

— **Halál a templomban.** Székelyhidről írják, hogy K o v á c s Konrád székelyhidi tanyai lakos unapján nevével együtt a városba ment, hogy ajtatosságukat leróhassák, mely alkalommal 13 éves József nevű fiukat is magukkal vitték. A szülők a templomba érve, ott egész lelki nyugalommal imádkoztak az egék urához, míg ez idő alatt nevezett kis fiuk a tronyba s onnan a templom padlására osont denevért fogni. A gyermek a szarufa felsőbb keresztjétől akart felha-

tolni s kuszás közben, midőn ezéjét már majdnem elérte, elsütötték kűnn a mozsárgyukat. Ez erős hangtól a gyermek megrettenve, a szarufát ijedtében eleresztette s éppen az alatta elnyúló alsó keresztgerendára hanyat lezuhant. A zuhanás hallatára néhány fiatal ember tüstént a templom padlására sietett, hol a gyermeket megrepedt fővel vérében fet rengve találták. A kíváncsi nép e szerencsétlen hír hallatára jóformán mind kitódult a templomból, körülvéve a haldokló gyermeket részvétükkel, csak az apa és anya s még néhány hívő maradt a templomban s zavaralanul tovább is imádkozott, mintha kűnn mi sem történt volna. A tömeg pedig folyton orvosi segélyért kiáltott. Az orvos nyomban meg is érkezett, azonban pár percz múlva csak a bekövetkezett halált konstatalhatta, a gyermekon többé segíteni egyáltalán nem lehetett. Mit néhányan óvatosan a még most is templomban imádkozó szűlék tudomására hozták. Megindító jelenet következett erre. A szőrnyű csapás váratlanul érte a szegény szűléket. A hatóság megtette az óvítékedés tét, nehogy jövőben ehhez hasonló eset előfordulhasson, s elrendelteték, hogy a templom padlására bejáró nyílás záros ajtóval láttasék el, továbbá általánosan óhajják, hogy az emugy is kellemetlen durrogással a jövőben felhagyjanak.

— **A szabadfürdés halottja.** Berecz Lajos, Berecz István mozdonyvezető fia Miskolcz mellett, fürdés közben a Sajóba fult.

Kedvezményes jegyek a kiállításra.

A magyar királyi államvasutak a kiállítás alkalmából a VIII-tól XIV-ik vonalszakaszba eső összes állomásai személypénztárainál, úgy a városi menetjegyirodáknál, rendkívül kedvezményes áru menettérti 14 napig érvényes „Millenium“ jegyfuzeteket árusít.

Ezen jegyfuzetek tartalma a XIV. vonalszakaszban: 1.) egy személyvonatra érvényes menettérti úti jegy, 2.) egy kiállítási- 3.) egy „Ós-Budavári“ belépő-jegy, 4.) egy ebéd szelvény, mely a kiállítás, nemkülönben Ós-Budavára területén, valamint a főváros legtöbb első rangú vendéglőjében készpénz fizetés helyett elfogadtatik. A mennyiben ezen ebéd szelvények bármely okból igénybe nem vétetnek, a II. oszt. B. szelvény 90 krért, a III. oszt. C. szelvény pedig 70 krért — úgy a kiindulási állomás, valamint Budapestten Gizella-tér 4. sz. a. központi pénztárnál — vissza váltatnak. 5.) egy 1000 koronáról szóló baleset elleni biztosító bárca, 6.) egy diszes fővárosi utmutató. Ezekon kívül még egy-egy utalvány van benne, melynek ellenében a „Feszty-féle körkép“, Munkácsy festménye „Ecce Homo“, „Párizsi mulató“, Godard-féle Ballon Captif, „Állatkert“, „Oculoskop“ stb. látványosságok tetemesen mérsékelt áru belépti díj mellett megtekinthetők. Ily jegyfuzetek árai a következők:

Vonalszakasz BUDAPESTRŐL	Menettérti jegyfuzet ára			
	ebéd szelvény			
	nélkül		mellettnélkül	
	II. osztály	III. osztály		
	frt	kr	frt	kr
VIII.	6	20	7	10
IX.	7	20	8	10
X.	7	70	8	60
XI.	8	20	9	10
XII.	9	30	10	20
XIII.	10	30	11	20
XIV.	11	80	12	70

Gyorsvonatnál a rendes különbözet után-fizetendő, miről az állomási pénztároknál pótejegy váltandó.

Különfélék.

+ **100,000 forintos sikkasztás és család.** Meisel József 26—28 éves kesztyűgyáros — mint a budapesti rendőrséget a prágai rendőrség táviratilag értesített, — sikkasztás és csalás által 100,000 forintot szerzett magának s az összeggel megszökött. A prágai rendőrség valószínűnek tartja, hogy egy Neumann nevű társával utazik. Meisel szőke, középtérmetű ember, Neumann ellenben barna s körszakállas van. A rendőrség körözi mindkettőt.

+ **Öngyilkossági kísérlet.** Temesvárt Rauschel Anna varró-leány halálosan szerelmes volt egy tüzérbe, a ki a mult ősszel kiszabadulván a katonaság alól, vándorolni ment és bizonyára jó dolga lehetett, mert nem kívánczolt vissza. A leány megtudta kedvesének hollétét és elhalmozta leveleivel, melyekre a-onban válasz nem érkezett. A hosszu hallgatást tegnap egy váratlan levél szakította félbe, de az is csak annyit tartalmazott, hogy „vege mindennek.“ A leány a hűtlenséget annyira szívére vette, hogy tegnap este 8 óra felé a Józsefvárosi uszoda közelében beleugrott a Begába. Több járó kelő észrevette a leány tettét és közülök egy Müller György nevű munkás utánna ugrott és a leányt — annak ellenszegülése daczára — kihozta a vízből a partra, a honnan a szerencsétlent haza szállították az Erzsébetvárosban lakó anyjához.

+ **Az örökös katonaszökevény.** Nagy fel-tűnést keltett annak idején annak a három altisztnek a szökése, a kik bucsut mondtak az 52-ik gyalogezred Pécsent állomásozó zászlajának és itt hagyva a katonaságot, fittyet hányva a szigoru katonai fegyelemnek, elvitortláztak túl a tengeren Amerikába. Két évvel ezelőtt visszatért az egyik dezertor Ken-gyel Mór és így a hadsereghez vissza kerülve törvényt üttek felette. El is ítélték. Két évi fogházzal sújtották a könnyelmű fiatal embert aki a mult hó 27-én töltötte ki súlyos büntetését. Akkor beosztották a 13-ik századhoz, a hol le kellett volna szolgálnia a köteles szolgálati idejének két évi hátra levő részét. Hanem ez a nyugtalan természetű fiatal ember nem adta meg magát a sorsának. Újabb fegyelem sértésen törte a fejét, a mit kiszabadulása után való nap, május 28-án nyom-ban végre is hajtott. Ismét megszökött és ismét magával csabitott egy tapasztalatlan ujonczot, Rosenthal Ignácot és most bujdosnak az őket kereső csendőrség elől.

+ **A csónakázás áldozata.** Sárospatakon Barka Béla IV. gimnáziumi osztályu tanuló több osztálytársával a Bodrogon csónakázott, de kibukott — a csónakból s elmerült, úgy hogy társai többé nem is látták. Holttestét harmadnapon fogták ki s temették el nagy részvét mellett.

+ **Örgyilkosság.** Szent János községben — miot nekünk táviratozzák — Petko István községi jegyzőt eddig ösmeretlen tettes orozva lelőtte. A jegyző élet-halál között van.

Mozaik.

× **Kutyalopások Párisban.** Legujabban a kutyalopás divik a francia fővárosban. Ez a sport már annyira elterjedt, hogy a lapok a legkomolyabban felszólítják a rendőrséget a közbelépésre. Az utcagyermek már nagy ügyességre tettek szert a kutyalopásban. A tolvaj türelmesen sétál az utcákon s mikor észrevesz egy járókelőt, a ki után kutya halad, óvatosan utána megy. Egy alkalmas pillanatban hóna alá kapja a kutyát és elsiet. A járókelő, a ki ujságot olvasásban vagy társalgásban volt elmerülve, csak későn veszi észre a lopást. Az sem segít, ha valaki zsinóron vezet a kutyát. A zsinórt ügyesen elvágja a tolvaj, ki azonban nem siet házról-házra, hogy eladja a kutyát, hanem beviszi ezt a kutyamenedék-helyre, a hol 1 frank és 50 cent. kap érte. Ha valaki naponta csak két kutyát lop így el, tisztességes keresetre tesz szert. A rendőrség most nagyban buzgólkodik a kutyalopások

megakadályozásán, de az ügyes utcagyermekken nem tud kifogni.

E földön boldog nem leszesz te már,
En mondom ezt a jóslatot neked —
Minden nap újabb bú viharja vár;
Egy gondolatól lesz lelked beteg . . .
S könyekre indit lágy párnák között,
A vigalmakban ott is gyötör!
S ha eltemetnek egykor csöndesen:
A től lesz hangos majd a sírgödör! . . .

— És többé engem nem találsz te meg!
Pokolban, menyben. bárhol is legyek!
— Meghaltam én örökre már neked:
E gondolatól lesz lelked beteg . . .
S könyekre indit milliószor is,
Az gyötöri folyton árva lelkedet —
De boldog többé nem leszesz te már!
— En mondom ezt a jóslatot neked! . . .

× A legujabb filozófia.

— AZ élet legmélyebb ironiáinak egyike, mondja a pénzazvarban szenvedő filozófus, hogy épp azok, a kiknek pénzüik bőségben van, mindenütt a legnagyobb hitelt is elvezik; a kiknek hitelre szüksége van, az nem juthat hozzá.

× Ugy már lehet.

— Zengő Gyula e levélben a kezemet kéri, beszéli Margit kisasszony a bátyjának. De én kételkedem, hogy igazán szeret-e; hiszen mindössze egy hét óta ismer.
— Vagy úgy! No, úgy már lehet!

× A megokolás.

— Miért gondolja, hogy X barátunk csak a pénzéért vette el a feleségét?
— Láttam az asszonyt!

Mikor a féktelen fergeteg haragja
Bömböl és sárgulnak a felkavart vizek
S Eolus, mint jármát szétörő furia
A villám fényében vadul sipolni kezd.

Szeretnék a zúgó vihar örvényében
Arany nyilak között
Elpusztulni távol, elveszni egészen,
Így — a szived fölött.

× **Regénystilus.** T. gróf az isteni nő lábához borult és megvallotta neki szerelmét, de a lány már fél órával előbb tavozott . . .

× Szalonban.

A. asszony: Miért keresi ön annyira a magányt?
B. ur: Tudja, kedves nagysád, jobban szoktam meg a saját hibáimat, mint a másokét.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

Debreczen, június 11.

Készáru 2½—5 krral olcsóbb.

Őszi buza 6.63—6.65.
Tavaszi buza — — — —
Őszi rozs 5.63—5.65.
Tavaszi rozs — — — —
Őszi zab 5.42—5.44.
Tavaszi zab — — — —

Julius-aug. tengeri há-táridőre 4.03—4.05.

Se-téspiacz. Budapest-Kőbánya 1895. június 11.

Magyar elsőrendű Oreg nehéz, páronkint 400 klgon felüli sulyban (56— krtól 57 krig. Oreg közép (páronkint 300 400 kgr. sulyban) —54— krtól 57—, krig. Fialtal nehéz (páron — 320 klgon felüli sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialtal közép (páronkint 251 320 klg. sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialtal könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar s z e d e t t: Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) — krtól — krig. Közép (páronként 220—280 klg sulyban) — krtól — krig. Könnyű páronkint 220 klgig terjedő sulyban — krtól — krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klg. felüli sulyban) —56 krtól 57— krig. Közép (páronkint 220—260 klg. sulyban) —56— krtól 57— krig. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő sulyban) —55— krtól 56 krig.

Sertés létszám: 1896. évi június hó 8. napján volt, készletben 8966 darab

Való tényállás.

Altalános elismert tény, hogy a mai hölgyvilág csak a Pompadour pasta használatának köszönheti azon elragadó szép színű testbőrt és azon gyöngéd, arisztokratikus arczbőrt, mely valódi jelképe a szépségnek. Alsdór szép, soha foszlányos vagy felpattant bőrt, arc és kezek szabadon a ránczoktól, hólyagoktól, fagy- és forróság által keletkezett foltoktól, mindezek elkerülhetők, ha toaletteszobánkba Pompadour-pastát, Pompadour-arcport és Rix-fele szappant tartunk. — Ezen hygienikus illatszereket igen gyakran az orvosok is ajánlják.

Hogy az értéktelen utánzásoktól magunkat megóvjuk, győződtessük meg magunkat arról, hogy az üvegen rajta van-e a névalírás Dr. Rix, Wien II. Praterstrasse 16, Rix-Hof.

**Mária-
zell
Gyomor-
cseppek**

Magyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, feljajtság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorroidáknál.

Említett bajoknál a **Máriazell gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerterára
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessek megtekinteni! Csak oly cseppeket tessek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A Máriazell gyomor-cseppek valódián kaphatók.

Debreczenben: Tóth Béla, Mihalovics István, Dr. Rothschnek V. Emil, Tamássy, Balázs. Diószegen: Vaday Ignác. Er-mihályfalván: Mátray István. Had-házson: Farkas Odón Kabán Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál.

217. szám.

Az „ISTVÁN” gőzmalom társulat gyártmányainak

ARJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított a 1887. június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezménynek szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.	100 kiló
A. Asztali dara nagy szemű	14.-
B. Sinte apró szemű	13.40
0. Király liszt	13.-
1. Langliszt kivonat	12.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt	11.60
3. Zsemlye liszt	11.-
4. Elsőrendű kenyér liszt	10.20
5. Közép kenyér liszt	10.60
6. Kenyér liszt	9.80
7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 Kiló	9.-
8. Takarmány liszt	5.80
11. Finom korpá zsákkal á 50 Kiló	3.80
12. Durva „zsákkal”	3.60
„zsákkal”	3.80
„zsákkal”	3.60
Csírke buza zsák nélkül	3.-

Debreczen, 1896. május 10.

A szénsavdus ásványvizek királya a

**BORSZÉKI
BORVIZ**

kitűnő gyógyviz és
üditő ital
mindenütt kapható.

Mint gyógyviz páratlan hatása a következő betegségek gyógyításánál, mint:

Az emésztő szervek bajai, gyomor és bélhurut, gyomorégés, étvágyhiány, emészthetlenség, valamint a sárgaság és vérszegénység minden nemében. Mint borvíz és üditő ital világhírre tett szert, borral vagy gyümölcszörppel egyaránt kellemes.

Kizárólagos nagybani raktár Debreczen és vidékére

Kontsek Gézánál

Kossuth-utca:

Ezen kívül kapható minden fűszer üzletben és vendéglőben.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszert ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közvényneél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 firt. üvegekben ártán majdnem minden gyógyszerterában készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.

Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegyet nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).